

Nr 148.

Av herr **Ohlin**, om utredning rörande statliga premier eller stipendier åt mindre bemedlade studerande, som vid undervisning per korrespondens uppnått framstående resultat.

I det svenska folkbildningsarbetet intager den s. k. korrespondensundervisningen en betydande, ehuru i det allmänna medvetandet måhända något undanskymd plats. Tiotusentals svenska ungdomar, till stor del mindre bemedlade unga män och kvinnor som saknat möjlighet att begagna sig av de av samhället bekostade vanliga skolformerna, ha genom korrespondensundervisningen förkovrat sina kunskaper och färdigheter på ett sätt, som icke endast varit dem själva till nytta utan kommit hela det svenska samhället till gagn. Uppenbarligen har detta bildningsarbete förutsatt en energi, uthållighet och målmedvetenhet hos de studerande, vida överstigande den som fordrats av dem som haft förmånen att kunna begagna sig av de vanliga skolformerna. Självstudierna med undervisning per korrespondens ha emellertid dessutom ådragit de studerande jämförelsevis betydande utgifter, eftersom de själva haft att bära hela kostnaden utan något bidrag från samhället. Även om korrespondensinstitutet i vårt land på grund av verksamhet i stor skala och relativt låg ersättning åt använda lärarkrafter hålla avgifter, som icke i och för sig kunna betraktas som höga, har dock betalningen av desamma i många fall blivit betungande för eleverna.

Den frågan skulle därför utan tvivel med fog kunna resas, huruvida icke samhället, som vad övriga skolformer beträffar bär hela eller nästan hela kostnaden, borde åtminstone bidraga till dess täckande även vid undervisning per korrespondens. Emellertid vill jag ej för närvarande upptaga detta mycket stora spörsmål till beaktande i hela dess vidd. En mera blygsam åtgärd, som utan långa förberedelser skulle kunna förverkligas, vore att staten varje år utdelade ett antal penningpremier eller stipendier till dem, som med största framgång avsluta respektive kurser och som tillika äro mindre bemedlade; beloppen skulle i regel ej överstiga avgifterna för kursen i fråga. Ett sådant system skulle utgöra en sporre till att uppnå bästa möjliga resultat av studierna och skulle därjämte vara ett bevis på samhällets uppskattning av den målmedvetna energi parad med förmåga, som måste ligga bakom dylika studieresultat.

Under hänvisning till ovanstående får jag härmed vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande statliga premier eller stipendier åt mindre

bemedlade studerande, som vid undervisning per korrespondens uppnått framstående resultat.

Stockholm den 23 januari 1939.

Bertil Ohlin.
